

Vereniging VEB NCVB

Postbus 240, 2501 CE Den Haag
Amaliastraat 7, 2514 JC Den Haag

T: +31 (0)70 313 00 00
F: +31 (0)70 313 00 99

I: www.veb.net
E: info@veb.net

IBAN: NL58 ABNA 0429 6550 02
KvK: 40408053

Aan de voorzitter en de leden
van de Vaste commissie voor Financiën
van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Den Haag, 11 oktober 2017,

Betreft: Besluit Wetsvoorstel transparant toezicht financiële markten

Geachte heer/mevrouw,

Vereniging van Effectenbezitters (“**VEB**”), die de belangen behartigt van circa 43.000 particuliere beleggers, heeft met belangstelling kennisgenomen van het bij uw Kamer ingediende Wetsvoorstel transparant toezicht financiële markten (“**wetsvoorstel**”). Het onderhavige wetsvoorstel beoogt meer transparantie mogelijk te maken ten aanzien van de werking van de financiële markten en van het toezicht van de Autoriteit Financiële Markten (“**AFM**”) en de Nederlandsche Bank (“**DNB**”).

VEB steunt het wetsvoorstel. Meer transparantie, zeker als het mogelijk wordt meer informatie te delen over afzonderlijke instellingen, komt de effectiviteit van het toezicht ten goede. Tevens zorgt het voor een betere informatiepositie voor beleggers waardoor de kans op schade kleiner wordt. Ook houdt het onder toezicht staande instellingen en toezichthouders zelf scherp. Desalniettemin heeft VEB ook een aantal vragen bij het wetsvoorstel. VEB zou het zeer zeer op prijs stellen wanneer u deze vragen bij de schriftelijke behandeling van het wetsvoorstel zou willen betrekken.

1) Toezichthouder moet ook kunnen waarschuwen bij dreigende overtreding

VEB heeft in een eerder stadium in reactie op het consultatiedocument van onderhavig wetsvoorstel verzocht om de mogelijkheden om te waarschuwen nog verder uit te breiden, naar situaties dat de toezichthouders nog geen overtredingen hebben geconstateerd, maar wel een overtreding dreigt. VEB wijst erop dat dat mogelijkheid tot uitvaardiging van een openbare waarschuwing uitgaat van een reeds uitgaande overtreding. Dit zorgt in de praktijk voor problemen. Het duurt vaak enige tijd om een overtreding vast te stellen. De Wet

handhaving consumentenbescherming (“**Whc**”) bepaalt dat de AFM in het kader van haar taken onder deze wet reeds een openbare waarschuwing kan uitvaardigen *“indien dat redelijkerwijs noodzakelijk is om consumenten snel en effectief te informeren over een schadeveroorzakende handelspraktijk van een ondernemer en daardoor schade te voorkomen”* en de onderneming in deze openbare waarschuwing mag noemen *“indien er sprake is van een reëel en acuut risico op benadeling van consumenten en van een redelijk vermoeden van overtreding”* (resp. artikel 3.4 lid 1 Whc en artikel 2.23 lid 2 Whc). VEB wil dit uitgangspunt eveneens opnemen in onderhavig wetsvoorstel.

Op pagina 29 van de Memorie van toelichting (“**MvT**”) staat echter dat geen directe aanleiding bestaat om een dergelijke verstrekende bevoegdheid aan de toezichthouder toe te kennen, omdat tot op heden zich in de praktijk geen voorbeelden hebben voorgedaan waarin de behoefte ontstond om te waarschuwen, al voordat een overtreding was vastgesteld. VEB vindt dit op zichzelf onvoldoende reden om een dergelijke waarborg niet in het wetsvoorstel op te nemen. Indien een dergelijk scenario zich wel voordoet, en dat is geenszins ondenkbaar, dient consumentenbescherming immers voorop te staan zodat de kans op schade wordt geminimaliseerd. Uiteindelijk bestaat deze schade immers voor een belangrijk deel uit het (geïnvesteerde) vermogen van gewone burgers. Voorkomen is beter dan genezen.

2) Onderzoek alternatieven voor openbaarmaking onderzoeksresultaten

Het is teleurstellend dat de bevoegdheid voor toezichthouders om onderzoeksrapporten te publiceren die herleidbaar zijn tot individuele instellingen is geschrapt. Deze bevoegdheid stond wel in het voorontwerp, maar zou volgens de MvT op gespannen voet staan met het beroepsgeheim in verschillende Europese richtlijnen die in de Wft zijn geïmplementeerd. In diezelfde MvT staat dat is overwogen om afgestemd op de verschillende Europese regelingen aan de bevoegdheid inhoudelijke voorwaarden te verbinden, maar dit zou voor een te ingewikkelde bevoegdheid zorgen. Gekozen wordt Europese ontwikkelingen daaromtrent af te wachten.

VEB vindt dat de vlag hiermee te snel gestreken wordt. Met een dergelijke bevoegdheid is immers veel te winnen op het gebied van transparantie, marktdisciplineren en consumentenbescherming. Onderzoeksresultaten kunnen aan impact winnen als de toezichthouders meer openheid kunnen bieden op het niveau van individuele ondernemingen. Van een dergelijke publicatie kan een preventieve werking uitgaan en overtredingen zullen sneller worden beëindigd. Bovendien, en dit is een belangrijke overweging die in de MvT weinig aan de orde komt, bieden ondernemingsspecifieke onderzoeksresultaten relevante informatie voor beleggers en andere financieel consumenten. Een niet-bevredigende naleving van bepaalde Wft bepalingen – denk aan zorgvuldige behandeling van cliënten – kan reden zijn voor financieel consumenten om bij een bepaalde aanbieder geen financiële producten of diensten af te nemen, zeker als niet-naleving van Wft bepalingen een structureel karakter

heeft aangenomen. Het publiceren van deze ondernemingsspecifieke onderzoeksresultaten draagt aldus bij aan een betere bescherming van beleggers en financieel consumenten.

Om deze reden ziet VEB graag nadere toelichting op de beknopte conclusie in de MvT (pagina 9) dat de bevoegdheid te ingewikkeld zou zijn. Ook verneemt VEB graag op welke wijze deze bevoegdheid op gespannen voet zou staan met het beroepsgeheim in verschillende Europese richtlijnen en hoe dit toch kan worden ondervangen? Temeer omdat deze conclusie wordt getrokken door de Afdeling advisering van de Raad van State. Hoe verschilt de onderbouwing van deze conclusie van de aanvankelijke inschatting van het Ministerie (de bevoegdheid stond wel in het voorontwerp)? En zijn er wellicht ook alternatieven overwogen?

Ook wordt gewacht op “ontwikkelingen in Europa”. In hoeverre zijn deze concreet? En bieden zij een mogelijkheid om een dergelijke bevoegdheid in de nabije toekomst alsnog mogelijk te maken? Bovendien: in de MvT staat dat ook op Europees niveau een trend waarneembaar is richting meer openheid over het toezicht op financiële markten. Waarom kiest Nederland er niet voor om deze trend ook in deze casus te volgen?

3) Informeer ook beleggers na intrekking of vernietiging van besluit

Op pagina 17 van de MvT valt te lezen dat als een besluit tot openbaarmaking wordt ingetrokken of herroepen (in bezwaar) of in beroep of hoger beroep wordt vernietigd aan de belanghebbende wordt aangeboden (door de toezichthouder) om dit openbaar te maken. Hoewel VEB het begrijpelijk vindt dat belanghebbende hiermee niet instemt om niet nogmaals de aandacht te vestigen op de eerdere publicatie, is het voor cliënten echter wel cruciaal om te weten dat het eerdere besluit op oneigenlijke gronden was gebaseerd. Ook dit bredere belang moet worden geadresseerd. VEB pleit derhalve voor een verplichting dat belanghebbende het eigen klantenbestand in het belang van de klantrelatie toch informeert.

4) Mogelijkheid tot spoedpublicatie cruciaal voor consumentenbescherming

Ten laatste wil VEB haar waardering uitspreken voor de bepaling in het wetsvoorstel dat toezichthouders voortaan ook mogen overgaan tot onverwijlde publicatie van een waarschuwing of een besluit tot het opleggen van een bestuurlijke sanctie in reactie op uitlatingen van een overtreder als dat in het belang van het publiek noodzakelijk is om het vertrouwen in het financieel toezicht te waarborgen. Dit zorgt ervoor dat beleggers en financieel consumenten tijdig en juist worden geïnformeerd bij misstanden zodat financiële schade wordt beperkt. Uit de MvT blijkt dat in het geval van een spoedpublicatie pas achteraf kan worden vastgesteld of hiertoe op juiste gronden is overgaan. Indien dit niet het geval is, kan schade zijn ontstaan. Om dit in voldoende mate te ondervangen, bevat het wetsvoorstel een inspanningsverplichting voor de toezichthouder om de betrokken onderneming voorafgaand aan een spoedpublicatie in kennis te stellen. VEB deelt de visie dat deze regeling proportioneel is omdat de toezichthouder reageert op informatie die door de betrokken

instelling zelf naar buiten is gebracht. De betrokken financiële instelling kiest er zelf voor om willens en wetens de procedure te doorbreken en daarmee de vertrouwelijkheid te schenden. De consequentie die daaruit voortvloeit is dat de toezichthouder tot openbaarmaking overgaat. In een dergelijk scenario moeten consumentenbescherming en het beschermen van het vertrouwen in het financieel toezicht prevaleren boven het eenzijdige belang van de betrokken financiële instelling.

VEB vraagt met klem om de liggende regeling uit het wetsvoorstel in stand te houden zodat toezichthouders zich vrij voelen om de nieuwe publicatiemogelijkheden te gebruiken. Transparantie is noodzakelijk voor een goed functionerende financiële markt. Deelname aan deze markt impliceert een bereidheid aan deze transparantie mee te werken, ook als deze niet in het belang is van de onderneming in kwestie.

5) Afsluiting

Indien gewenst is VEB graag bereid om haar commentaar mondeling nader toe te lichten.

Hoogachtend,

Niels Lemmers

Director Public Affairs

Hoogachtend,

Pieter Hanson

Adviseur Public Affairs